

Anul LVIII

Arad, 3 Iunie 1934.

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Predică

ținută în 27 Mai 1934 în biserică din FĂ-
DIMAC (jud. Severin) despre puterea Du-
hului Sfânt în biserică.

Un ostrov minunat se găsește azi în O-
ceanul Atlantic: ostrovul Madeira. Înainte cu
50—60 de ani această insulă sau ostrov, era
plină cu tot felul de jigăni cumplite și înfri-
coșătoare: șerpi, șopârle, vipere și alte târâ-
toare primejdioase. Cine trecea pe acolo, era
mușcat de o târâtoare veninoasă și murea
îndată. Odată au venit doi corăbieri spanioli
pe acel ostrov și cunoscând primejdia lighioa-
nelor din pădure, au aprins pădurea, care —
suflând un vânt favorabil, — a fost mistuită
de foc. Toate jivinele își aflară moartea în foc,
iar în locul pădurei se ridică azi plantații ro-
ditoare, având ostrovul o minunată producție
de zahăr.

Puterea focului a dat o viață nouă pe acea
insulă. Vă întreb, iubiții mei, cine nu dorește
azi, ca oamenii din lume să aibe o viață mai
bună și mai tihnită? Cine nu dorește ca să
scadă numărul săracilor prin mila celor bo-
gați? Cine nu dorește mai multă iubire între
oameni și mai liniștită viața față de greutățile
multe ale zilei? Sau credeți poate, că lumea de
azi are tot ceace îi trebuie ca oamenii să
fie mulțumiți? Și credeți voi că oamenii de azi
sunt destul de buni ca să poată avea o viață
mai bună? Să nu ne lăsăm amăgiți, iubiții mei,
căci mulți oameni de azi au numai chipul bu-
nei credințe, dar îi tăgăduesc puterea (II. Tim,
2 v. 5). Sf. Apostol Pavel spune să ne ferim
de oamenii răi, cari vor veni în zilele din urmă:
de oamenii iubitori de argint, măreți, trufași,
hulitori, de părinți neascultători, nemulțumitori,
necurați, lipsiți de dragoste, neprimitori de pace,
clevetitori, îngâmfăși și iubitori de desfătări!

Dar cum să ne ferim de asemenea oameni,
când mulți se îmbracă în haina evlaviei, iar
sufletul lor este înclinat de păcate?!
Vechiul Testament ne spune, că animalele
la Evrei erau împărțite în curate și necurate.
Între cele necurate era socotită și lebăda, deși
avea penele albe ca spuma laptelui (Levitic 11
v. 18). De ce oare lebăda era socotită ca ne-
curată? Pentru că pielea și carnea ei erau
negre. Tot astfel și între oameni mulți sunt cu-
rați pe dinafară, dar sufletul lor este plin de
păcate!

Iubiții Mei,

Eu vă doresc vouă tot ceace doriți să
aveți și să faceți, dar un singur lucru nu do-
resc nici să-l aveți, nici să-l faceți și anume:
păcatul! Deaceea, cu vreme și fără vreme, mă
ostenesc pentru voi și precum soarele alungă în-
tunericul de peste codrii cu polene, am venit să a-
lung din sufletele voastre întunericul zilelor grele
și să primiți puterea, focul și lumina Duhului Sfânt.
Căci vă întreb, cine nu dorește ca sufletul să
i-se umple de lumină cerească, așa cum fără
de veste sunet ca de suflare de vifor a um-
plut casa în care erau adunați apostolii în ziua
Cincizecimei? Cine nu dorește lumina Duhului
sfânt, ca în familia lui să fie mai multă lumină,
în inima pruncilor săi și ai celor ai casei să
fie mai multă bunătate? Cine nu dorește mai
multă pace și înțelegere în satul său și mai
multă ușurare în sufletul său? Toate acestea
le pogoară Duhul Sfânt în suflete, dar unii
oameni de azi au uitat să se adape la isvoa-
rele adevăratei înțelepciuni care este unul din
cele șapte daruri ale Duhului sfânt! Acest
Sfânt Duh s'a coborât asupra Sfinților apostoli,
dându-le darul înțelepciunii, al înțelegerii, al sfa-
tului, al puterii, al cunoștinței, al bune cre-
dințe (evlaviei) și al temerii de Dumnezeu! Dar

oamenii de azi parcă au uitat de aceste daruri ale Duhului Sfânt!

Lumea de azi are nevoie de înțelepciune față cu miile și miile de păreri ce mișună azi în lume, căci nu fără pricină spune Sf. Evangelist Ioan: „Să nu credești oricărui Duh” (I. Ioan 4 v. 1). Lumea de azi are trebuință de înțelegere și trezvie împotriva lăncezelei și amorțirii, are nevoie de sfat bun împotriva nesocotințelor și lucrărilor necugetate, de tărie împotriva slăbiciunii, de evlavie contra impietății inimii și de frica lui Dumnezeu împotriva mândriei.

Eu părintele vostru sufletesc cu durere văd, că după războiu mulți fii ai bisericii noastre ortodoxe strămoșești, s'au luat după altă înțelepciune decât cea a bisericii strămoșești, după alte sfaturi și întocmiri, impietrându-li-se inima față de maica noastră biserică ortodoxă, care ne-a ținut puterea de viață.

Ah, iubii mei, biserica noastră strămoșească, multă putere a primit dela Duhul sfânt, cu ajutorul căreia fiii neamului nostru, în fața uneltirilor și apăsărilor streine, și-au luat sborul spre Părintele ceresc, care i-a cărmuit și ocrotit. Biserica ortodoxă a prezidat la plămădirea neamului românesc, ieșit din contopirea celor două popoare păgâne: Dacii și Romanii. Credința creștină, propovăduită de Biserică, a făcut să se uite dușmănia, să se stingă ura dintre învinși și Romanii învingători, și să se ajungă la înfrățire sinceră și perpetuă, la unire în cuget și în simțiri, exprimată prin același graiu. Biserica deci a fost mama cea bună a plămădirii neamului românesc. Ea a dat cel mai mare sprijin statului. Preoții ortodocși au mângâiat pe cei în suferință, deslegându-i de greșalele lor, frângându-le pâinea pentru cuminecătură, schimbând vinul în sângele Domnului, binecuvântând căsniciile, botezând pruncii și îngropând pe cei morți! Când vrăjmașii cereau ca preoții să nu mai facă acestea, ei refuzau și mai bine primeau să intre în temniși și să-și lase acasă pruncii mărunței, ofiliți cu sărăcia în casă și cu foamea la masă! Și acum, dragii mei, noi să stăm cu mâinile în sân, când vedem că lângă bisericile noastre se ridică localuri de pângărire a legii strămoșești??

Iubii mei, oare nenorocii de rătăcii nu-și dau seama, că biserica tot biserică rămâne chiar dacă unii o părăsesc? Un pom roditor tot pom roditor rămâne, chiar dacă o frunză este mâncată de o molie sau altă insectă! Trebuie deci noi să desnădăjduim văzând pe unii că rătăcesc?

Oh, nu! Căci în ce chip Ianis și Iamvris

s'au împotrivit lui Moisi și Aaron, dar n'au isbutit, tot așa nu vor isbuti nici sectanții baptiști și adventiști! Ianis și Iamvris erau doi vrăjitori cari au făcut farmece în fața lui Faraon, ca să arate că și toiagurile lor au putere ca ale lui Moisi și Aaron, dar precum toiagul lui Aaron a înghițit toiagele fermecătorilor, așa puterea bisericii noastre va zdrobi nelămurita credință a baptiștilor sectari. Acești sectari stau azi desbinați în baptiști și pentecostaliști, iar înlăuntrul lor ei se macină și se ceartă.

Moisi și Aaron erau trimiși de Dumnezeu, iar vrăjitorii li-s'au împotrivit, cum se împotrivesc adevărului sectarii, stricați la minte fiind, Ci, — precum zice sf. Pavel, — nebunia lor arată că va fi tuturor! Noi, ca fii buni ai bisericii să viețuim după credință, căci evlavia cea adevărată, ca dar al Duhului, este una din cele mai puternice arme ale biruinței! Sectanții ne clevelesc că nu trăim ca adevărați creștini! Să dovedim prin fapte că ei nu spun adevărul și astfel „să se rușineze cei ce grăiesc de rău viața noastră cea întru Hristos” (I Petru 3 v. 16).

Să sfințiți pe Dumnezeu întru inimile voastre, având prunci buni, crescuți în frica lui Dumnezeu. Cei cari trăiți în căsnicie nebinecuvântată de biserică, să alergați la preot ca să vă cunune. Am auzit că mulți s'au cununat la biserică dintre concubini, deci toți cei cari ați avea scăderi sufletești, să căutați a le îndrepta. Ca cetățeni să vă faceți datoria, plătind dările și dând copiii la școală, ca toată lumea să vadă că puterea Duhului Sfânt, prin biserică, lucrează în sufletele voastre, ca să preamăriți pe Dumnezeu, căruia se cuvine slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor Amin.

Predica a doua,

ținută în biserica din BARA, în 27
Mai 1934.

Cu sufletul curat, ca potirul crinului, am venit azi în mijlocul vostru și nu am avut altă dorință, decât ca venind în mijlocul vostru să las o urmă în sufletele voastre despre venirea mea, o urmă sortită să rămână neștearsă în amintirea voastră.

Am venit să-mi unesc sufletul meu în rugăciuni împreună cu voi, precum stelele cerului se unesc cu senina bolă a cerului și precum marea se unește cu țărnișii ei. Am venit să vă știțesc privirile spre puterea, înțelepciunea

și bunătatea lui Dumnezeu, pentru că să nu vă copleșască grijile lumii acesteia. Suntem în ziua marelui praznic al pogoririi Duhului Sfânt și astfel gândul nostru să-l îndreptăm puțin asupra darurilor Sfântului Duh.

Despre aceste daruri ne grăiește deja prorocul Isaia în cartea sa zicând: „Și va ieși toiag din rădăcina lui Iesse și floare din rădăcina lui se va înălța. Și va odihni peste Dânsul Duhul lui Dumnezeu, Duhul Înțelepciunii și al înțelegerii, duhul sfatului și al Puterii, Duhul cunoștinței și al bune credințe, Duhul temerii de Dumnezeu” (Isaia 11 cap. 3 v. 1—3).

Când Iisus s'a bolezat în Iordan, s'au pogorit aceste șapte daruri ale Duhului sfânt asupra Lui 1. duhul înțelepciunii 2. al înțelegerii 3. al sfatului 4. al puterii, 5. al cunoștinței 6. al evlaviei sau bune credințe și 7. al temerii de Dumnezeu.

Darul temerii de Dumnezeu este cel mai însemnat aici, pentru că zice sf. Ambrosie: „Începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu, zice profetul. Ce altceva este însă începutul înțelepciunii, decât a te lăpăda de lume? Căci nebunie este a avea plăcerea în lucrurile lumii... Dar chiar și frica de Dumnezeu nu ajută, dacă nu este după știință, și mai mult strică”.

Iubiții mei! Și Jidovii s'au temut de Dumnezeu, dar ei nu aveau destulă știință ca să înțeleagă, că temerea de Dumnezeu trebuie să le schimbe viața sufletească. Noi să nu cădem în această greșală, să lăsăm idolii veacului acestuia, alipirea de avere, de ură, răsbunare, ci să începem prin a ne teme cu adevărat de Dumnezeu! Să ne gândim cu temere de Dumnezeu că avem suflet nemuritor, dar că vom părăsi odată această viață. Să fim deci mai smeriți, căci dacă ne lipsește smerenia, nu avem frică de nimic. Însă smerindu-ne, avem temere de Dumnezeu și cu lacrimi de pocăință căutăm îndreptarea.

În ziua Pogoririi Duhului sfânt să te temi deci mai mult creștine și să te cugești, dacă faptele tale sunt sau nu ale temerii de Dumnezeu. Dacă te temi, atunci nu înjuri, nu urăști, nu te răsbuni, nu furi, nu înșeli statul, nu ești lacom, nu trăiești în concubinaj, nu te ferești să ai prunci buni“!! În temere de Dumnezeu tu vei avea duhul înțelepciunii să înțelegi că poruncile lui Dumnezeu sunt date pentru mântuirea ta. Vei căuta să le urmezi, vei fi blând și vei căuta să iubești pe Dumnezeu și pe aproapele după poruncile divine. În lume vei avea piedeci, dar Duhul puterii îți va da tărie și vei birui. De multe bunuri va

trebui să te lași, dar iubind pe Dumnezeu și aproapele, vei dobândi bunuri neperitoare. Duhul sfânt cu darul sfatului și al povățuirii, te va face să fii milostiv, ca prin aceasta să te poți lepăda de averi și să ierți pe cei cari îți neliniștesc viața.

Dacă ai făcut acestea, ai ajuns la darul cunoașterii adevărate. Atunci vei înțelege, că adevărata cunoștință este a credinței bune, care încă este un dar al Duhului sfânt.

Sfântul Pavel ne spune ce este buna credință, adică credința cea adevărată:

„Credința este încrederea neclintită în lucrurile ce sunt nădăjduite și o puternică încredințare despre lucrurile ce nu sunt văzute”. (11. 1).

Prin urmare prin credință socotesc ca adevărate o mulțime de lucruri pe care nu le văd, nici nu le pot controla. — De ex. credința în Dumnezeu, credința în suflet, într'o viață viitoare, în răsplata faptelor, etc.

De obicei însă prin vorbirea noastră zilnică, cuvântul de credință cuprinde un sens, care este cu totul altceva decât ceea ce înțelegem noi prin credința religioasă. Și anume nu e vorba de o siguranță absolută, ci de o afirmare, care este mai mult o presupunere.

Și trebuie să accentuăm că pentru un om credincios, credința religioasă nu mai înseamnă semiștiință sau ceva nesigur, ceva nebulos, așa cum de obicei exprimăm noi prin credința sau încrederea obișnuită.

El crede din toate fibrele ființei sale, că ceea ce crede este curatul adevăr și nu mai are nevoie de demonstrat: pe deoparte fiindcă nu se poate demonstra; iar pe de altă parte are siguranța absolută că ceea ce crede e purul adevăr; căci a fost primit prin descoperirea divină, care nu-l poate înșela și a fost verificat de toate miile de generații, cari l-au precedat.

Adevăratul credincios știe, că atât cât va fi lumea vor fi anumite lucruri cari nu vor putea niciodată să intre în cadrele minții sale deci ale științei, fiindcă trec dincolo de puterea de înțelegere a omului. El nu poate face altceva decât să-și plece fruntea și să se închine lui Dumnezeu din toată inima lui și numai lui să-i slujască.

Vedeți, fraților, cât de minunate sunt darurile Duhului Sfânt? Sau credeți poate că un Constantin Brâncoveanu, boer vechiu și domn creștin, s'ar fi îngrijit el de atâtea locașuri divine, dacă nu ar fi avut darurile Duhului Sfânt? În ziua de 21 Mai 1934 am fost și eu de față la praznicul reinhumării rămășițelor lui pământești, când Insuși Majestatea Sa Iubitul nostru

rege Carol al II-lea s'a închinat la sicriul marelui Domnitor. Am stat tocmai lângă coșciugul cu rămășițele pământești ale lui vodă Brâncoveanu și vedeam cu ochii mei sufletești odoarele de argint dăruite mănăstirii Tismana, precum și Bistrița reparată de el și inzestrată cu cărți și odoare. Il văd că-și trimite pe fiii săi Constantin și Ștefan să participe la punerea pietrei fundamentale a Bisericii din Brâncoveni; vedeam pe fiul său Ștefan, care a scris patru predici, pe care fratele său (al lui Ștefan) Radu, le-a rostit în biserică în fața tatălui și a mamei lor. aici la Brâncoveni, a făcut o mănăstire și un spital. Vedeam cu ochii mei sufletești mănăstirea dela Argeș, la care a făcut unele întregiri, înnoirea mitropoliei din Târgoviște, biserica domnească din Târgoviște, repararea mănăstirii Dealului.

Vedeam biserica din Făgăraș, răpită de uniți, vedeam mănăstirea din Sâmbăta de sus, auzeam pomelnicul lui ce se citește la biserica din Scheii-Brașovului, și mă gândeam: iată domnitorul inzestrat, cu darurile Duhului Sfânt.

Vedeam bisericile din Basarabia, până la Ismail, zidite de el, vedeam Sfânta Scriptură și alte cărți sfinte, tipărite de el, dar vedeam mai ales scenele tragice dela moartea lui, despre cari minunat a vorbit I. P. Sf. Patriarh Miron la reînnumarea osămintelor lui:

Brâncoveanu a fost prins și dus chiar în Vinerea Paștilor la Constantinopol și închis cu feciorii și ginerele său Enache Văcărescu în temnița celor „7 turnuri”. Trei luni și $\frac{1}{2}$ l-au strâns în cătuși de fier, l-au tăiat la cap și brațe, l-au ars pe piept cu clește înroșite în foc. Și — când s'au convins de tăria neînfrântă a caracterului său de creștin și Român, — l-au condamnat la moarte pe el, pe feciorii săi și ginerele său Enache Văcărescu.

Plenipotențiarul venețian de atunci la Constantinopol, Andrea Memmo, descrie în raportul său către Dogele Veneției cu amănunte, această execuție: Expunerea unui istoric Român a preotului N. Popescu, cuprinde cam aceleași date:

În ziua de Sfântă Maria-Mare, 15 August 1714, au fost aduși pe malul Bosforului, la locul de execuție în fața trufașului Sultan Ahmed, înconjurat de curtea sa.

Erau inferecați în lanțuri, cu capul gol, desculți și în cămăși. Sultanul trufaș citește sentința:

„Ohiaur Brâncovene! Ești pedepsit la moarte cu toți feciorii tăi; dar te iert, dacă spui unde ți-e averea, și dacă te lași de legea ta și treci în legea turcească.”

Când auziră aceste grozave vorbe, doam-

na Maria și cu copiii cei mici începură să plângă cu amar; dar Vodă Brâncoveanu răspunse cu hotărâre: „Impărate! Averea mea câtă a fost, tu ai luat-o. Iar de legea mea creștinească nu mă las. În ea m'am născut și am trăit, în ea vreau să mor. Pământul țării mele l-am umplut cu biserici creștinești, și acum la bătrânețe să mă închin în geamiile voastre turcești? Nu, împărate! Moșia mi-am apărât, credința mi-am păzit; în credința mea vreau să închiz ochii, eu și feciorii mei. Dumnezeu să plătească fiecăruia după faptele lui.”

Apoi vorbi Vodă Brâncoveanu copiilor săi așa:

„Fiilor, fiți cu curaj! Am pierdut tot ce aveam pe lumea asta pământească. Nu ne-au mai rămas decât sufletele; să nu le pierdem și pe ele, ci se le ducem curate în fața Mântuitorului nostru Iisus Hristos; să spălăm păcatele noastre cu sângele nostru.”

Când auzi aceste vorbe, păgânul de împărat porunci să taie întâi băieții, ca să fie chinul tatălui lor și mai mare. Întâi luară pe mândrul Constantin, feciorul cel mare, și îl urcară sus pe scaunul de tăiere. Tânărul se închină de trei ori cu credință și puse liniștit capul pe tăietor. Sabia călăului îi retează gâtul, iar Vodă Brâncoveanu zise: „Doamne, fie voia ta”.

A urmat decapitarea lui Ștefan, apoi Radu, iar când veni rândul lui Mateiaș, fiul cel mai mic, acesta începu să plângă și se ascunse la sânul mamei sale, cu rugămintea să treacă la Turci, ca să se salveze. Atunci Brâncoveanu îi porunci să urmeze — ca creștin — pe frații săi; și copilul puse liniștit gâtul sub sabia călăului. Urmă ginerele Enache. Apoi Vodă Constantin, liniștit și cu cuvintele „Doamne, fie voia Ta”, puse gâtul pe tăietor. Secura cade. Dar capul lui Constantin nu se desface ușor de trupul chinuit. Chiar poporul Turc începu să murmure și se răsvrăli împotriva barbarului Stăpân.

Asfel „a murit creștin Brâncoveanu Constantin”, astfel grăit-a părintele patriarh și eu am reprodus o parte din acele cuvinte ca și noi toți Românii să ne petrundem de adevărul, că buna credință este un dar al Duhului Sfânt, iar moartea mucenicească pentru dânsa este o pecete nemuritoare.

Ferițiți vom fi noi Românii, dacă amintindu-ne de trecut vom avea încredere în viitor.

Vrăjmașii Bisericii noastre luptă împotriva adevărului păstrat în Biserică, dar nu vor isbuli, căci nici vrăjmașii mai mari ai bisericii nu au isbutit.

Luptat-a biserica noastră cu viața fălarnică a fariseilor, cu legea jidovească a literei, cu filozofia lumii păgâne și cu armatele ei uriașe, cu legiunile împărăției romane, dar Hristos a biruit, căci virtutea este mai tare decât păcatul și lumina mai tare decât întunericul.

Ajuta-ne-va Duhul Sfânt să biruim și asupra păcatelor lumii de azi, căci precum de pe Sfântul Petru căzut-au cătușile în temniță și a putut să se roage, așa cădea-vor lanțurile păcatelor de pe sufletele tuturor celor ce-și dau seama, că Biserica noastră păstrează toate darurile Duhului Sfânt și că a înfrânt furia împăraților Nero, Deciu și Dioclețian!

Dumnezeu va ajuta acestei biserici să înfrângă și păcatele cari amenință neamul nostru, scăderea numărului pruncilor, concubinajul și pe cei cășiva răiăciși baptiști, cari s'au pripășit aici după războiu. Și ca toate păcatele din suflete să dispară să zicem acum cu toții: „Impărate Ceresc etc....” Amin.

Răsplata unei munci.

P. S. Sa Episcopul Dr. Grigorie Gh. Comșa membru de onoare al Academiei Române.

Un călător, al cărui obiectiv este un drum lung și priporos, după un interval de timp, se oprește și poposește la umbra unei cruci dela încrucișarea drumurilor. Apoi privește îndărăt plin de mulțumire la calea bătătorită de dânsul.

Un harnic călător pe drumul vieții pământești, este și P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie, care după 9 ani de muncă prodigioasă și realizări mănoase pe terenele vieții noastre spirituale și culturale, poposește mulțumit la umbra acestor realizări.

Cea mai caldă fericire și-o găsește orice om muncitor, în conștiința datoriei împlinite. Ii cade bine însă, când munca dânsului produce fructe de folos pentru binele comun și când aceasta muncă este apreciată de cei ce au chemarea și autoritatea s'o facă.

Ori știe toată lumea noastră intelectuală că, Episcopul Aradului și-a făcut cu mult mai mult decât datoria.

Căci în vreme de 9 ani de episcopie, a adus Bisericii și neamului românesc beneficii neprețuite.

Dacă amintim numai o parte din activitatea P. S. Sale, trebuie să spunem, că a sfințit și predat destinației lor 70 de biserici, zidite

sau renovate după indicațiile și binecuvântarea Sa arhierescă. A semănat și propovăduit învățăturile și principiile sf. Evangheli în 370 de comune: un record pe care nu l-a atins nici un Episcop în țara noastră. La activitatea sa intelectuală amintim cele 74 de cărți bine primite și apreciate în cercurile bisericesti și literare. O carte de valoare, a fost premiata de Academia Română. Unde mai amintim articolii judicioși cari împodobesc cele mai de seamă ziare și reviste din patria noastră.

Cea mai înaltă instituție de cultură din România, care este Academia Română, apreciind elogiis această activitate multilaterală, în ședința din 30 Mai a. c., la propunerea a 16 membrii ordinari ai maturului corp, a ales pe Prea Sf. Episcop Dr. Grigorie Gh. Comșa din Arad, membru de onoare al Academiei Române.

Această înaltă distincție, ce va împodobi de azi înainte fruntea senină a P. S. Sale Episcopului nostru, se resfrânge și asupra Eparhiei Aradului, fapt care ne umple inimile de bucurie. Urăm P. S. Sale să poarte această distincție cu aceeași vigoare de bun înfăptuitor de realizări mari pentru înaintarea vieții spirituale și culturale a Neamului Românesc.

Vizitație canonică.

Prea Sfinția Sa Episcopul Dr. Grigorie Gh. Comșa vizitează parohiile din protopopiatul Balințului.

Prea Sfinția Sa s'a folosit de sărbătoarea din Dumineca și Lunea Rusalilor spre a vizita parohiile: Fădimac, Bara, Rădmănești, Spata, Vizma, Crivobara, Secaș și Paniova.

A fost pentru credincioșii din aceste parohii răsfirate printre dealuri, o îndoită bucurie și sărbătoare, căci în noaptea din Sâmbăta și Dumineca Rusalilor a trimis Dumnezeu o ploale abundentă și binefăcătoare, care a înviorat fețele îngrijorate ale poporului. Pretutindeni s'a făcut Prea Sfinției Sale o primire foarte călduroasă și impozantă de o parte pentru că în aceste părți, precum ni-s'a spus — afară de 1—2 parohii, n'a călcat încă picior de episcop; iar pe de altă parte l-a priărit pe Prea Sf. Sa ca pe trimisul lui Dumnezeu, care le-a adus ploala de mult dorită și așteptată.

Prea Sf. Sa în aceste vizitații canonice a fost însoțit de consilierul ref. Mihal Păcățianu, protopopul Ioan Trifu, deputat sinodal, medicul Dr. V. Mircu și

diaconul Catedralei, Mihai Măcinic; mai târziu s'au atașat și deputații Dr. Lucian Gheorghievici și Iuliu Puticiu. Sâmbătă seara în 26 Mai a. c. am sosit la Balinț, unde Prea Sf. Sa a descins la părintele protopop Ioan Trifu, care a dat o masă restrânsă în onoarea Prea Sf. Sale. În cursul mesei, corul bisericesc din Târgoviște a dat o serenadă. Acest cor ridică prestigiul corurilor noastre bisericești.

În Duminică Rusalilor (28 Mai a. c.) la ora 8 și jumătate am plecat la parohia Fădimac care numără 753 suflete. Din cauza ploii de peste noapte, mașina a urcat dealul mai greu, dar totuș am reușit să sosim în Fădimac la timpul stabilit în program.

În hotarul comunei Fădimac, ca și în toate comunele vizitate, au ieșit întru întimplinarea Prea Sf. Sale, un număr mai mare de călăreți îmbrăcați în țaine de sărbătoare. Poporul a așteptat înaintea sf. biserici. Aici Prea Sf. Sa a fost întâmpinat mai întâi de Dl. primpretor, Bujor Barbu delegatul Dnui prefect al județului Severin, de protopopul Ioan Trifu în numele clerului și poporul din protopoplatul Balințului, de deputatul sinodal Dr. V. Mircu, în numele poporului din Fădimac și de primarul comunei. Prea Sf. Sa mulțumește tuturor pentru frumoasa primire, ce l-s'a făcut accentuând, că dragostea față de popor l-a îndemnat, ca aceste două zile de mare și frumoasă sărbătoare să le petreacă în mijlocul poporului, ca împreună cu el să se roage și să ceară darul și binecuvântarea lui Dumnezeu.

În ușa sf. biserici a fost întâmpinat de soborul preoților îmbrăcați în ornate.

După intrarea în sf. biserică s'a început slujba sf. liturghii oficiată de Prea Sf. Sa asistat de soborul preoților.

Înainte de începerea sf. liturghii a fost hirotesit citeț și ipodiacon, cand. de preoție Sablin Faur; iar cand. de preoție Ioan Nădăban numal de citeț.

Răspunsurile la sf. liturghie au fost date de corul bisericesc din Târgoviște condus cu multă pricepere de dirijorul Gh. Laichici.

În cursul sf. liturghii a fost hirotonit diaconu Sablin Faur.

În asistență am remarcat pe domnii: Bujor Barbu primpretor în Lugoj, delegatul Dnui prefect al Severinului, Dr. V. Sevicin, adv. în Lugoj, deputat sinodal Dr. V. Mircu medic în Lugoj St. Covaclu, notar Balinț, P. Rista s. notar N. Trifu inspector poștal Cluj, V. Chișu inv. Simla Ștefan învățător și alții. La sfârșitul sf. liturghii după ce preotul Mihai Truția și-a prezentat raportul despre situația parohiei, — Prea Sf. Sa înconjurat de soborul preoților slujitori, a ținut o emoționantă cuvântare, despre focul și lumina Duhului sfânt. Serviciul religios s'a încheiat cu împărțirea anaferei și distribuirea de broșuri din Biblioteca creștinului ortodox.

Preotul Mihai Truția a dat o masă restrânsă în onoarea Prea Sf. Sale.

După masă la ora 3 am trecut la parohia Bara, care numără 983 suflete, o comună bineorganizată și cu un popor harnic muncitor și iubitor de carte.

În hotarul comunei ne-a întâmpinat un mare număr de călăreți cari au primit pe Prea Sf. Sa cu ovațiuni îndelungate.

La intrarea în comună primarul comunei a adresat Prea Sf. Sale câteva cuvinte de bun sosit.

Înaintea sf. biserici a așteptat aproape tot poporul din Bara. O fetiță a oferit Prea Sf. Sale un frumos buchet de flori rostind o frumoasă vorbire de bineventare; iar în ușa sf. biserici a fost întâmpinat de un sobor de preoți îmbrăcați în ornate.

Intrarea în comună s'a făcut în sunetul clopotelor și bubuitul treascotelor și ovațiunile poporului.

Intrând în sf. biserică, Prea Sf. Sa înconjurat de un sobor de preoți a oficiat un scurt serviciu religios. Biserica arhiepiscopială de credincioși. După ce preotul local Izidor Socaciu și-a prezentat raportul despre situația parohiei, — Prea Sf. Sa ține o prea frumoasă predică despre darurile Sfântului Duh. După încheierea serviciului religios, se împart broșuri — credincioșilor.

Prea Sf. Sa distinge pe preotul I. Socaciu cu înalta sa vizită. Tot poporul așteaptă înaintea sf. biserici.

La plecarea din Bara ne însoțește până afară din comună aproape tot satul: bărbați, femei, tineri, bătrâni și copii, iar călăreții ne-au mai însoțit vre-o doi kilometri dela Bara. A fost o adevărată procesiune de dragoste, bucurie și recunoștință.

Această impozantă și impresionantă manifestare de dragoste din partea poporului, este pentru Prea Sf. Sa cea mai mare mângâiere sufletescă și cea mai frumoasă răsplătă pentru munca neobosită pusă în serviciul Bisericii și Neamului.

Dela Bara am trecut la parohia Rădmănești care numără 648 suflete ort. române. Și aici ca și în celelalte comune, în hotarul comunei lese un mare număr de călăreți întru întimplinarea Prea Sf. Sale; iar la intrarea în comună este întâmpinat de primarul comunei. Tot poporul așteaptă înaintea bisericii care stă sub edificare. Aici în liber s'a improvizat un altar, în care Prea Sf. Sa asistat de un sobor de preoți, oficiază un scurt serviciu religios. Preotul local Constantin Gherga în raportul său despre situația parohiei, arată progresele ce le-a făcut parohia sub păstorirea sa.

A sporit avutul parohiei, a edificat școală, casă parohială și acum biserică. Sectarii n'au putut pătrunde în parohia sa.

Prea Sf. Sa ține o puternică predică despre minunile mari ce a făcut Domnul prin biserica ortodoxă. După încheierea serviciului religios și distribuirea de broșuri, Prea Sf. Sa distinge pe preotul C. Gherga cu înalta sa vizită.

Poporul, ca și la Bară, însoțește pe Prea Sf. Sa până la capătul satului, iar călăreții încă vre-o 2 kilometri.

Dela Rădmănești am trecut la parohia Spata, care numără abia 367 credincioși ort. români. Ne-a surprins plăcut, că cerealele din hotarul acestei comune situate între dealuri, se prezintă destul de bine, ca și când pe aici nici nu ar fi fost secetă.

Poporul a așteptat înaintea bisericii, unde învățătorul a bineventat pe Prea Sf. Sa în cuvinte foarte călduroase, iar fetița părintelui Ioan Teodorescu preotul locului a oferit Prea Sf. Sale un frumos buchet de flori zicând: „Bine ați venit Stăpâne!” În ușa sf. biserici Prea Sf. Sa a fost întâmpinat de un sobor de preoți îmbrăcați în ornate. Intrând în sf. biserică, Prea Sf. Sa a oficiat un scurt serviciu religios înconjurat de soborul preoților. Preotul Ioan Teodorescu și-a prezentat raportul despre situația parohiei. Se luptă cu multe neajunsuri din cauza sărăciei. Are și dânsul câțiva sectari, pe cari nu i-a succes încă să-i scoată din rătăcire. Biserica reclamă o reparație urgentă.

Prea Sf. Sa a ținut o frumoasă predică despre îngrijirea sufletească.

După încheierea serviciului religios s'au distribuit broșuri.

Prea Sf. Sa a fost găzduit la părintele Ioan Teodorescu, care a dat o masă restrânsă în onoarea Prea Sf. Sale.

Părintele Ioan Teodorescu păstorește în Spata, de zece ani luptându-se cu sărăcia, fiind parohia mică și săracă. Are meritul, care-l servește spre laudă, că pe cale particulară, și-a complectat studiile teologice obținând absolutorul Facultății de teologie din București. Merită să ajungă la o parohie mai bună lăsând locul altui preot începător cu calificare mai inferioară, decât ce o are dânsul.

În Lunea Rusaliilor, dimineața la ora 8 am trecut la parohia Vizna cu 626 suflete fiindcă ne-a stat în cale. Nu peste mult edificarea bisericii va fi terminată și atunci Prea Sf. Sa va merge să o sfințească. Cu toate acestea poporul a ținut, ca și de astădată să-și arate dragostea și recunoștința față de Prea Sf. Sa. A trimis întru împlinirea Prea Sf. Sale mai mulți călăreți în semn de profundă venerație, iar poporul a așteptat înaintea sf. biserici, unde preotul Silviu Lelescu în numele său și al poporului a urat Prea Sf. Sale bun sosit. Asemenea și învățătorul școlii primare. Aici nu s'a ținut nici un serviciu religios, ci Prea Sf. Sa mulțumind pentru frumoasa primire, ce i-s'a făcut, a adresat poporului o vorbire plină de sfaturi înțelepte îndemnând poporul să țină cu tărie la biserică strămoșască și promițând, că la timpul său va veni să sfințească biserică. Poporul a ovăționat îndelung.

Dela Vizna am trecut la Crivobara, care numără 478 suflete unde, ca și la Vizna, călăreții au

ieșit întru împlinirea Prea Sf. Sale și aici este luat în proiect construirea unei noi biserici.

La intrarea în comună primarul a urat Prea Sf. Sale bun sosit. Poporul a așteptat înaintea sf. biserici. Serviciu religios nici aici nu s'a ținut, ci preotul locului, Pavel Bichicean — salutând pe Prea Sf. Sa în numele său și al poporului — a prezentat raportul despre situația parohiei, arătând, că în anul 1931 au trecut la noi dela uniți 157 credincioși, apoi concubinajul e în scădere, — iar Prea Sf. Sa adresându-se poporului adunat, a ținut o vorbire impresionantă arătând datoria credincioșilor de a trăi unii cu alții în bună înțelegere și dragoste frățească, pentru că Duhul sfânt se pogoară numai asupra credincioșilor cu inima curată, cari au știut să scoată din sufletul lor ura, pisma și răutatea. S'au distribuit broșuri.

De aici am trecut la parohia Secaș, care numără 854 suflete ort. române. Călăreții din Crivobara ne-au condus până în hotarul comunei Secaș, unde ne-au așteptat un număr mare de călăreți din Secaș. La intrarea în comună, Prea Sf. Sa a fost întâmpinat de primarul comunei.

Prea Sf. Sa a descins la preotul Nicolae Popescu, de unde înconjurat de soborul preoților, a fost condus la sf. biserică cu procesiune. A fost o procesiune impozantă, la care a participat un mare număr de credincioși. Dela locuința preotului până la sf. biserică, — o distanță de vre-o 150 metri — femeile au întins pe drum pânză țesută la război, pe care avea să calce Prea Sf. Sa; iar fetițele ținând în mână coșuri pline de flori, — aruncau florile pe pânză înaintea Prea Sf. Sale. Involuntar ne-am reamintit intrarea triumfală a lui Iisus în Ierusalim în Duminica Florilor.

Înainte de începerea sf. liturghii, cîștetul Ioan Nădăban a fost hirotesit ipodiaton.

Biserica arhiplină de credincioși. Sf. liturghie a fost oficiată de Prea Sf. Sa asistat de doi protopopi, 8 preoți și un diacon. Răspunsurile au fost date de corul bisericesc din Secaș instruit și condus cu multă pricepere de preotul Nicolae Popescu. Cu acest prilej diaconul Sabin Faur a fost hirotonit presbiter duhovnic, iar ipodiatonul Ioan Nădăban a fost hirotonit diacon. Sîmba a decurs impresionantă până la urmă.

La sfârșitul sf. liturghii, preotul Nicolae Popescu și-a prezentat raportul despre situația parohiei arătând, că parohia Secaș este în plin progres; iar credincioșii, cari se lăpădaseră de biserică ortodoxă, au revenit aproape toți la ortodoxie și astăzi cercetează regulat sf. biserică.

Prea Sf. Sa ține o puternică predică despre bogăția Darurilor Duhului sfânt în biserică.

Serviciul religios s'a încheiat cu împărșirea anaforei și distribuirea de broșuri.

Preotul Nicolae Popescu a dat o masă în onoarea Prea Sf. Sale, după care s'a odihnit puțin.

La ora 4 după masă, Prea Sf. Sa și-a continuat vizita canonică trecând la parohia Paniova, ultima parohie luată în program. Paniova numără 504 suflete ortodoxe române.

Călăreții din Secaș ne-au însoțit până la hotarul comunei Paniova unde ne-au așteptat călăreții acestel parohii sub conducerea învățătorului director Vesa. La intrarea în comună, Prea Sf. Sa a fost întâmpinat de primarul comunei cu o mulțime de popor. Aici ne-a așteptat un car cu 4 boi, în care, la dorința poporului, a urcat Prea Sf. Sa, Consilierul referent Mihai Păcățian, protopopul Ioan Trifu, și deputații sinodali Dr. Lucian Gheorgheviți și Iuliu Puticiu. Astfel s'a făcut intrarea în Paniova, unde ne-a așteptat un foarte mare număr de credincioși fiind convocat pe aceeași zi cu prilejul acestei vizitații canonice și congresul Oastei Domnului din protopopiatul Balințului. Dacă nu mă înșel, au putut fi de față ca la 1000 de credincioși. Strada principală a fost tixită de popor: bărbați, femei, tineri, bătrâni și copii. A fost o inspirație fericită că protopopul a convocat cu acest prilej și congresul Oastei Domnului, făcând să participe aproape toți preoții din protopopiatul Balințului.

Deoarece biserica e sub edificare, iar numărul celor de față era foarte mare; astfel în curtea bisericii s'a improvisat un altar, în care Prea Sf. Sa a oficiat un scurt serviciu religios asistat de soborul preoților.

La răspunsuri s'au perândat trei coruri bisericilor din trei sate. A fost o adevărată emulație de coruri, căutând fiecare cor să excelizeze spre marea bulie a asistenței.

La sfârșitul serviciului religios preotul Darie Faur și-a citit raportul despre situația parohiei Paniova, din care extragem următoarele momente mai însemnate:

După spusele sătenilor, în Paniova n'a mai fost episcop. Nu se cunosc precis împrejurările în cari a luat ființă comuna Paniova. În 1717 era sub administrația turcească și se numea Baneva, avea 20 numere de case aparținând districtului Făget, apoi la districtul Lugoj, iar din 1779 a trecut la județul Timiș. În Paniova avem Societatea Sf. Gheorghe, Societatea Corală „Oastea Domnului” și Societatea pompierilor, împreună cu germanii.

Terminând preotul cu raportul său, Prea Sf. Sa ține o frumoasă predică despre datoria de a fi recunoscător față de sf. biserică.

După încheierea serviciului religios, am trecut la congresul Oastei Domnului despre care urmează raport separat.

Prea Sf. Sa înainte de plecare însoțit de preoți și deputații sinodali a distins cu înalta sa vizită pe preotul local Darie Faur. Aici a mulțumit părintelui

protopop Ioan Trifu și deputaților sinodali Dr. Lucian Gheorgheviți, Dr. V. Mircu și Iuliu Puticiu pentru concursul dat cu prilejul acestor vizitații canonice. Mulțumește și preoților cari l-au însoțit și cari au participat la congresul Oastei Domnului.

Părintele protopop Ioan Trifu mulțumește Prea Sf. Sale, în numele clerului poporului și deputaților sinodali, pentru munca neobosită depusă în serviciul bisericii și neamului și pentru bucuria și mângâierea ce a adus în protopopiatul Balințului, prin vizitațiile canonice săvârșite în 8 parohii în Dumineca și Lunea Rusalilor, dorindu-i mulți fericiți ani, cu bine și cu sănătate.

Cu aceste s'a terminat programa vizitațiilor canonice.

Congresul general preoțesc.

În zilele de 12 și 13 Iunie a. c., se va ține congresul general preoțesc în București, cu următorul program:

1. Poziția Bisericii ortodoxe române, față de celelalte culte.
2. Votarea regulamentului dezvoltător al Statutului Asociației generale.
3. Darea de seamă generală asupra activității comitetului.
4. Alegerea noului Comitet Central al asociației generale.

Eroismul omului de rând.

... nimeni să nu năzualască mai sus decât i se cuvine să năzualască, (Rom. 12, 3).

În conferințele pe cari le-a ținut Lacordaire despre Iisus Hristos, spune că sunt două vieți. Viața exterioară și viața intimă. Viața intimă constă în convorbirea pe care omul o ține cu ei însuși. În aceasta, în viața intimă rezidă toată valoarea omului. Cutare poartă o halnă scumpă deși-i sărac lipit pământului, pentru că cuvântul pe care și-l spune lui însuși, este cuvântul unui nemernic; cutare trece pe stradă îmbrăcat sărăcăcios deși-i un om de valoare, pentru că cuvântul pe care și-l adresează, este cuvântul unui erou ori a unui sfânt. Prin cuvânt, prin vorbire omul face cunoscută această viață veritabilă a sa. Întrebându-l: Cine ești? Și să silești un om să spună cece este, ori cece crede că este, nu-l lucră neînsemnat. Cecece spune va fi punct de orientare în judecata care și-o faci despre el. (Qui est Jesus-Christ? ed. Flammarion).

La întrebarea oamenilor, Domnul Iisus Hristos a răspuns cu fermitate dumnezeiască că-i Fiul lui Dumnezeu; un altul, sf. I. Botezătorul, care într'adevăr nu

era decât om, a răspuns că nu se poate înălța mai sus decât „încălțămîntea“ Fiului lui Dumnezeu. Dă acest răspuns despre el, într-o vreme când nu trebuia multă efortare ca să fi crezut drept Mesia. Un răspuns eroic. Un răspuns prin care, un om abdică la zeificarea oferită de mulțime „Nu sunt eu întruparea idealului poporului ales! Nu sunt decât cea mai umilă unealtă a acestei întrupări!“ Și poate n'au lipsit îndemnul: Fă-te mai însemnat, mai important, zi că ești tu cel așteptat! N'o face fiindcă cuvântul pe care și-l spunea, era cuvântul unul sfânt, fiindcă înțelegea că lucrul pe care era destinat să-l facă, deși nu era lucrul unul mesia ci a unui simplu botezător, era totuși lucru folositor.

Pildă mare pentru ambițiile noastre omenești. Cu greu ne resemnăm „să fim înglobați în marea gloată anonimă. Ca toată celebritatea noastră să se reducă la cuvintele acestea de pildă: un simplu agricultor, un preot dela sate, un ostaș reintors de pe câmpul de luptă, etc. Deși și această situație de resemnare e un eroism tot așa de valabil ca și acela de care se vorbește cu zgomot.

Să-ți arî ogorul tău, să-ți plătești cinstit dările, să ai copii, să ai chiar ce așeza pe masă, să nu fi fost președinte ori membru în cutare consiliu, să nu fi fost măcar candidat la vreo demnitate publică, să știi că ai să mori fără ca să-ți fi purtat cineva frica în lumea aceasta, cu un cuvânt să nu vorbească nimănui de tine așa cum nu vorbește de o dobitoacă, deși casa ta e model de cinstie și de gospodărie, e desigur o situație grea de purtat dar totuși o situație eroică pe care nu fiecare o știe repurta.

Așa se explică că avem răzvrătiți la coarnele plugului, la fabrică, la școală, la biserică, în artă, în cugetare. Am vrea să fim toți proeminenți, în locurile prime ale funcțiilor pe care le îndeplinim, deși cu puțină osteneală putem fi folositori și acolo unde suntem. Sf. Scriptură o spune aceasta așa: „... elementul să nu năzuiască mai sus decât i se cuvine să năzuiască, el flecare să cugete cumpănit despre sine... (Rom. 12, 3), căci nimic nu se face prin duhul împăcherii, ori al măririi deșarte“, (Filipeni 2, 3).

De aceea trebuie mai cu temel contemplată pilda bună a trecutului, trebuie mai ales cu seriozitate scrutată și trăită înțelepciunea Sf. Scripturi care are atâtea remedii pentru slăbiciunile noastre omenești.

Pr. Gh. Perva.

Studenții Academiei teologice în propagandă culturală.

Societatea Femeilor ortodoxe române din Buteni și Cercul Studenților dela Academia Teologică din Arad, au aranjat în seara zilei

de 28 Mai a. c. un festival artistic urmat de dans, în sala Casei Culturale din Buteni.

Pentru asistență prezența studenților teologi a fost un deliciu convenabil; iar pentru studenți un prilej de emancipare, de sdruncinare a credinței care s'a generalizat în defavoarea prestigiului lor. „Că în afară de rigiditatea programei analitice rămân desinteresate de problemele pe care și pozițiile lor sociale se cere să le rezolve în parte“. De fapt Aradului românesc, nu de mult i-a fost dat să fie martor atitudinii lor intransigente față de aceste probleme.

Ceeace a impresionat pe auditorii pe primul plan, a fost cuvântul președintelui lor Ștefan Lucaciu, care a relevat în expunerea D-sale rolul hotărâtor care l-a avut și-l are ortodoxismul nostru creștin și naționalismul nostru în dezvoltarea culturală a neamului; încheind cu fraza clasică a bardului nostru național: „Ștergeți altarele de praf ca să strălucească mai tare, le păstrați și vă închinați lor“.

S'a mai evidențiat Ionel Farca, Cornel Oros, Bujor Toma, Simeon Pavel și Teodor Frențiu, prin distracțiile oferite spectatorilor.

În drum spre Arad, studenții au transformat prin cântecele lor patriotice atmosfera gărilor în adevărată zi națională.

Studenților teologi prin aceasta li-s'a dat ocazia să se convingă de perversitatea de care sunt conduși sectanții noștri și în special bapțiștii, cari au tupeul nerușinat ca adunarea lor să o zidească în stilul bisericilor noastre, ba încă și mai mult deasupra celor două turnuri să fie așezate două cruci.

De fapt așa e omul când ajunge la culmea disperării sale, se folosește de armele dușmanilor săi. Și ce e interesant, că bapțiștii se folosesc de acest truc chiar în centrul cel mai puternic a lor. Trucul acesta e observat până și de țărani de rând cari cer să fie primiți din nou în sânul Bisericii strămoșești.

Pe aceasta cale studenții dela Academia Teologică din Arad, aduc sincerile lor mulțumiri Societății Femeilor ortodoxe române din Buteni și în special Fărintelui Protopop Ștefan Lungu de prilejul oferit pentru această manifestare extra-școlară.

Programul pe care l-au executat studenții Teologi la Buteni, îl vor executa și în Arad-Șega în Sala națională Sâmbătă în 2 Iunie a. c., la ora 8¹/₂ seara.

Venitul va intra în folosul bibliotecii și a Casei Culturale din Șega.

Președintele Roosevelt despre etica creștină

Președintele Roosevelt într'un discurs ținut în fața consiliului federal al bisericii creștine din America a invitat pe toate confesiunile creștine la o colaborare pentru crearea unei domnii de dreptate socială sub denumirea „Primii Creștini” arătând că primii creștini s'au împotrivit eticii păgâne a Grecilor și a Romanilor. Suntem și noi astăzi hotărâți de a ne împotrivi acestei etici păgânești, care se manifestă în multe forme a civilizației noastre moderne.

Recunoaștem dreptul individului de a-și căuta dreapta salarizare și avantajul ce i-se cuvine, însă numai pe cale cinstită și numai atâta timp cât el nu asuprește sau împiedică prin aceasta pe aproapele.

Comunicația aeriană prin stratosferă.

Profesorul Alfred Piccard, celce mai întâi s'a ridicat în stratosferă, a făcut o dare de seamă în Neues Wiener Tagblatt despre posibilitățile sborului prin stratosferă. El accentuează, că sborul în stratosferă pe lângă marea-l însemnătate științifică, deschide perspective nebănuite de posibilități practice în privința comunicației aeriene.

Stratosfera — zice profes. Piccard — este șoseaua nouă a comunicației ultrarapide a viitorului, iar prin punerea în practică a vestitelor raze cosmice, omenirea se va îmbogăți cu izvoare de energie inepușabile. După el, în decurs de 5 ani vom ajunge să asistăm la un sbor dela Paris până la New-York într'un timp de cel mult 5 ore. Dacă criza economică n'ar apăsa atât de inexorabil lumea întreagă, desigur am fi fost deja martorii acestui sbor.

Aparatele de sbor vor pluti în văzduh cu cea mai mare siguranță și cu luțea săgetei deoarece n'au de luptat deloc cu vânturile, vijornțele sau alte obstacole, cari toate se desfășoară mult sub înălțimea căilor de comunicație stratosferice.

În stratosferă ploaia, ceața, zăpada și orice umiditate, sunt noțiuni necunoscute.

Prof. Piccard mai crede, că avioanele stratosferice vor parcurge calea dintre Europa și America cu o luțea de 1000 km. pe oră, deocamdată. El se mai ocupă și de chestiunea razelor cosmice. Mărturisește, că scopul urcării sale în stratosferă a fost pe bună-cale, deslegarea tainei acestor raze misterioase, cari au influențat în mod ciudat aparatele savanților. Ele ne sunt încă necunoscute; le cunoaștem doar influența și știm că ele străbat cu ușurință pereții cel mai groși precum și oțelul blindat cel mai solid.

Nr. 3634/1934.

Comunicat.

În conformitate cu adresa On. Prefecturi a jud. Arad Nr. 662/934 Invităm pe C. Preoți, ca în predicile ce le vor ține în proximele Dumineci și sărbători să atragă atențiunea populației asupra răului și marile pagube ce se cauzează Statului și lor, prin incendiile de pășuni și păduri ce se semnalează în ultimul

timp, și că față de cei ce se vor găsi vinovați, se vor aplica cele mai severe sancțiuni.
Arad, 25 Mai 1934.

† GRIGORIE
episcop.

Nr. 3775/1934.

Ordin Circular

către toate oficiile protopopești și parohiale din Eparhia ort. rom. a Aradului.

În baza aprobării Adunării eparhiale de estîmp avizăm pe fiecare comună bisericească și protopopiat, cari au depunerii la Banca Victoria centrala din Arad, sau la sucursala din Timișoara (fost „Timișana”), că în cazul când corporațiunile parohiale sau protopopești ar fi decis, sau vor decide acceptarea răscumpărării acelor depunerii cu 30%, — imediat, sau cel mult până în 18 Iunie a. c.

să Ne trimită copiile hotărârilor corporațiunilor parohiale respective protopopești, și totodată a Ne comunica:

unde sunt banii depuși: la Banca Victoria centrala din Arad, sau la sucursala din Timișoara (fost „Timișana”), să Ne arate numărul livretelor de depunere și suma depunerii.

În 25 Iunie a. c. apoi episcopii parohiilor, sau protopoplatelor să se prezinte cu livretele de depunerii la Banca Victoria din Arad, unde vor ridica suma ce corespunde la 30% a depunerilor.

Arad, 29 Mai 1934.

ss. GRIGORIE
Episcop.

Aviz.

Prea C. Părinți Protopresbiteri și C. Părinți cond. de Oficiul Parohiale, cari au esarindat sesii red. și vacante pe anul ec. 1933/34 și până în prezent n'au înalțat contractele de esarnidare; sunt invitați a le înainta Consil. nostru Eparhial, fără amânare.

Aviz.

Nr. 3075/1934.

Conform „Instrucțiunii” On Minister al Instrucțiunii Publice, al Cultelor și Artelor, Direcțiunea Contabilității Nr. 63.681/1934-fos-

tul impozit global convenit Statului și eiectat asupra salariului preotesc, cu începere din 1 April a. c. s'a sistat.

În locul globalului s'a introdus în mod legal, așa numita supra-cotă lunară, care s'a eiectat asupra salariului fiecărui preot cu începere din 1 April a. c. și se va reține lunar din salariul fiecărui preot. Cum din salariul lunei April a. c. nu s'a reținut această supra-cotă, urmează să se rețină pentru această lună din salariul convenit pe luna Mai a. c.

Deci din salariul lunei Mai a. c. se va reține supra-cota pe două luni: April și Mai. C. Părinți al căror venit net din salariul — socotit conform instrucțiunii de sus, — anual, este sub 20.000; n'au fost impozitați cu supra-cotă.

Ceeace comunicăm spre știre și orientare.

*Consiliul Eparhial ort. rom.
Arad.*

Bibliografie.

„Anuarul Academiei Teologice ortodoxe române din Arad” pe anul școlar 1932—1933.

Publicat de Dr. Teodor Botiș, Rector.

Conține :

1. Cronica anului școlar.
2. Tabloul predicilor rostite de studenții noștri în acest an școlar.
3. Corpul didactic, compus din 9 profesori.
4. Personalul administrativ.
5. Personalul de serviciu.
6. Activitatea literară a membrilor corpului didactic.
7. Școala de cântăreți cu repartiția materiilor de învățământ.
8. Studenții înmatriculați pe anul școlar 1932—33:
 - a) Anul I. 16 studenți
 - b) „ II. 17 „
 - c) „ III. 26 „
 - d) „ IV. 34 „
9. Elevii școlii de cântăreți în anul școlar 1932—33:
 - a) Clasa I. 9 elevi
 - b) „ II. 5 „
10. Biblioteca Academiei, constatătoare din 7395 opuri în 10.521 volume.
11. Societatea Academică „Episcopul Grigorie” cu întreaga sa activitate din anul școlar 1932—33.
12. Condițiunile de admitere în Academia teologică, din Arad.
13. Date statistice pe anul 1932—33.

* * *

„Viața Ilustrată”, anul I. Nr. 2

Director: Nicolae Colan.

Conține:

1. Hristos a înviat! de Nicolae Colan.
2. Omule, tu când renești? (poezie) de Ioan Al. Bran-Lemeny.
3. Ortodoxie și Româniism, de N.
4. Ospățul Credinței (din Omiliile Sf. Ioan Gură de Aur).
5. Copilul, de T. Scorobeț.
6. Mama, de I. Gr. Opreșan.
7. Lac de munte, de Pr. M. Neagu.
8. Cerurile spun (plesă) de Victor Papilian.
9. Mălcuță dragă (poezie) de Pompiliu Barbu.
10. Societatea națională a femeilor ortodoxe române, de Vera Ștefănescu.
11. Câteva îndatoriri față de trupul nostru, de Dr. Gh. Preda.
12. Dansul și specificul național, de Horla P. Petrescu.
13. Tineretul, la răscruce, de V. Coman.
14. Trăirea împreună cu Biserica, de Arhim. P. Morușca.
15. Ortodoxia și cultura românească, de I. G. Savin.
16. Nicușor, de D. Călugăr.
17. Cronica literară.
18. La noi.
19. La alții.
20. Viața veselă.

Mal conține și numeroase ilustrații.

* * *

„Lumină din Lumină.”

Revistă de cultură religioasă. Director: Titus V. Popa Nr. I. anul I.

Conține:

1. „Lumină din Lumină” de Titus V. Popa.
2. Să umblăm întru lumină de Prea Sf. Sa Grigorie Episcopul Aradului.
3. Un Om și-o Operă: Dr. Petru Barbu, de T. V. Popa.
4. Literatura noastră veche religioasă și caracterul nostru etnic, de N. Jucu.
5. Rubrica femeii de Marla N. Stambulescu.
6. La Paști de G. Coșbuc. (poezie).
7. Religia și evoluția neamului românesc de R. Popescu.
8. Ora învierii (poezie) de Dorian Grozdan.
9. În loc de predică de T. V. P.
10. Istoria bisericească politico-națională a Românilor de peste tot, de Nicolae Tincu-Velea.
11. Diverse.

* * *

„Cooperatorul Român“ Nr. 1 și 2, anul III.

Director: Dr. Adrian D Bumbesti,

Cuprinsul revistei:

1. In slujba unui program (cuvântul cooperatorilor) de Dr. Adrian Bumbesti.
2. Reorganizarea și reînvierea mișcării cooperative de Dr. Adrian Bumbesti.
3. Nevoile cooperativei de Preotul D. Dumitrescu.
4. Propunerile cooperativelor Prahoveni de G. Constantinescu.
5. Soluțiunile cooperativelor Dorohoeni de Mihail Palamaru.
6. Propunerile pentru reorganizarea Cooperativei de I. Mihalcea.
7. Doleanțele cooperativelor Orheeni de O. Machedon.
8. Memorul cooperativelor din Roman de F. Paraschivescu și Boantăș.
9. Știri și comunicări.

Mai are și un „Buletin“ de cuprinsul:

1. Rostul acestei publicații.
2. Partea I: Extrase de pe circulările corpului.
3. Partea II: Lucrările comisiunilor de încadrare.
4. Partea III: Știri și comunicări.

* * *

Sfânta Episcopie Ortodoxă Română a Aradului.

Nr. 2730/1934.

Ieșind din tipar lucrarea istorică a p. Virgil Popovici din Timișoara, intitulată „Ortodoxismul și Biserica românească din Timișoara“, pe care Noi am prefațat-o, prin aceasta o recomandăm în deobște și pe această cale, pentru a fi procurată pentru bibliotecile parohiale mai ales din Banat, cari, de sigur, nu vor întârzi de a și face datoria morală de a procura dela autor, mai ales fiindcă venitul este destinat pentru binele public.

Arad, 1 Mai 1934.

† GRIGORIE
Episcop.

Concurs.

Pentru catedra de *Apologetică-Dogmatică* la Academie de teologie ort. română din Oradea, devenită vacantă prin alegerea profesorului Dr. Vasile Lăzărescu de episcop la Caransebeș, se publică concurs cu termen de 30 zile (până la data de 15 Iunie 1934) în următoarele condițiuni:

1. Salariul cu accesoriile se va plăti în întregime

Tiparul Tipografiei Diecezane Arad.

din bugetul Min. Instrucțiunii și a Cultelor, din suma ce se acordă anual Academiei noastre de teologie. Consiliul Eparhial nu la nici o garanție pentru achitarea salariului.

2. Numărul obligator de ore este de 10 (zece) la săptămână.

3. Cel ales, întru cât nu este titular-definitiv, va funcționa timp de 3 ani ca profesor titular-provizoriu. După acest stagiu va putea fi definitivat, însă numai dacă va fi hirotonit.

Reflecții la acest post își vor înainta cererile adresate către P. Sf. Episcop, până la data de 15 Iunie 1934, alăturând următoarele documente:

1. Act de botez dovedind că sunt ort. români și cetățeni români.

2. Diplomă de bacalaureat de liceu și cea de doctor în teologie dela o facultate de teologie ortodoxă.

3. Curriculum vitae.

4. Certificat despre serviciile îndeplinite dela terminarea studiilor universitare până azi.

5. Lucrări literare.

Oradea, din ședința în secțiuni unite, ținută în 28 Aprilie 1934.

(3-3)

Consiliul Eparhial ort. român

Parohii vacante.

Pentru îndeplinirea parohiei a doua din Giula, orașul-mare rom. devenită vacantă prin mutarea preotului Toma Ungureanu la Budapesta, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Biserica și Școala.“

Beneficiul: 1. Uzufuctul sesionii parohiale în estenziune de 68 jug. cat. și 288 st. □.

2. Stolele legale fixate de comitetul parohial și aprobate de sinodul parohial.

Preotul ales va săvârși serviciile divine și va predica în Duminicile și sărbătorile, când va fi la rând și va catehiza la școlile, unde va fi rânduit de catihet de către comitetul parohial — fără altă remunerație din partea parohiei — și va suporta toate impozitele după beneficiul preoțesc.

Parohia este de *clasa I. (primă)*, deci dela recurenți se recere asemenea calificățiune.

La acest post de preot pot recurge numai cetățeni unguri.

Celce doresc a reflecta la aceasta parohie, să-și înaltime recursele instruite regulamentar în termenul concursual — adresate comitetului parohial din Giula, orașul-mare rom. — și trimise Oficiului protopopesc a Românilor ort. din Ungaria, Giula, str. Români Nr. 5/a, având a se prezenta în termenul de concurs în sf. biserică ort. rom. din Giula, orașul-mare rom. pentru a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie pe lângă stricta observare a dispozițiunilor cuprinse în §-ul 33 din „Regulamentul pentru parohii“.

Giula, la 25 Maiu 1934.

Comitetul parohial ort. rom. din Giula orașul-mare rom.

In înțelegere cu Dimitrie Sabău, paroh. 1-3

Red. responsabil: Protopop SIMION STANA